

Departement som Baggrund og vidste derfra, at Revision af Regnskabsføring fandt Sted, hvorfor han som en Selvfølge gik ud fra, at det samme gjaldt Handelsministeriets Regnskaber. Komparenten er yderligere ved de før omtalte Revisioner ad Bilag X og Y og den jævnlige Tilstedeværelse af Revisorer i Ministeriet blevet bestyrket i sin Tro paa, at Revisionen var i Gang med Handelsministeriets Regnskaber.

3) Var det ikke, endog bortset fra Spørgsmaalet om en særlig Tilsynspligt for Komparenten med Arendrups Regnskabsførelse, en Følge af Komparentens Stilling som Departementschef, at de ogsaa i hans Embedsaar som Departementschef stærkt pointerede Ønsker fra de øverste Myndigheders Side om Besparelse indenfor Administrationen, — Ønsker der blandt andet har givet sig yderligere Udslag i de nys gennemgaaede Budgetforslag — burde eller i hvert Fald naturligt maatte medføre, at Komparenten som Departementschef, altsaa som Ministeriets øverste Embedsmand og øverste Tilsynsførende med dets Pengevæsen, gik de aarlige Budgetter og særlig Regnskaberne kritisk igennem netop paa Kontoen „Kontorholdet“, hvor det lettest kunde formodes, at Besparelser kunde indføres, og er det ikke saa, at en saadan Foranstaltning, hvis den var bleven foretaget, utvivlsomt straks vilde have ført til Opdagelse af de skete Besvigelser.

Komparenten svarer hertil, at han for sit Vedkommende baade ved Budgetlægningen og ved Forbruget i det enkelte Aar har søgt at begrænse Forbruget saa meget som muligt, men en kritisk Gennemgang af det tidligere Forbrug med det Formaal for Øje at udfinde, hvor og i hvilket Omfang Besparelser kunde gøres paa Kontorholdet, er ikke faldet Komparenten ind.

4) Har ejheller de i Komparentens første Embedsaar som Departementschef af de øverste Finansmyndigheder foretagne og forberedte Reforme for at gennemføre et bedre og fuldstændigere Regnskabsvæsen end hidtil — Bestræbelser der sluttelig førte til Loven af 31. Marts 1926 — givet Komparenten den Tanke i sit eget Ministerium at arbejde for en mere betryggende Ordning af Regnskabsvæsenet end hidtil.

Komparenten svarer hertil, at netop den Omstændighed, at det hele Regnskabsvæsen var under Reformering og ventedes gennemført og afløst af en hel ny Ordning, som allerede delvis var indført ved Komparentens Tiltræden, naturligt medførte, at man afventede den nye Ordning og ikke foregreb Begivenhedernes Gang ved Indførelse af stykkevise Reforme. At de Arendrupske Regnskaber var i den Stand, det senere har vist sig, havde man jo ingen Anelse om. Komparenten bemærker i denne Forbindelse, at et saadant Forhold, som at Arendrups Kolonnesystem og de af Finansministeriet paabudte Kontorubrikker ikke stemmede med hinanden, og at Arendrups Regnskaber allerede af den Grund var lidet nøjagtige, var ikke forebragt Komparenten fra nogen Side, og Komparenten har aldrig hørt Ordet »Peberbøssesystemet« før nu under Sagen.

5) Er det ikke et Bevis for, hvor liden Agtpaagivenhed Komparenten i sin Stilling har vist overfor Arendrup og hans bedrageriske Adfærd, at der i Finansaaret 1925—26, da Komparenten formentlig — jfr. Komparentens Forklaring til Specialrapporten — paa Arendrups eget Initiativ foreslog og fik gennemført en Tillægsbevillingslov paa 20 000 Kr., hvortil der efter det nu oplyste ikke har været noget Behov i Ministeriets Økonomi, men som helt er slugt og mere til af Arendrups Bedragerier i det nævnte Aar, ikke i